Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2026/2467

6.11.2026

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2026/2467

af 5. november 2026

om finansiel kompensation til endelige forbrugere af brændsler og om returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ([1]), særlig artikel 30f, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ([2]) indeholder detaljerede regler for forudgående fastsættelse af andelen af frigivne brændselsmængder i en aktivitet, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, for dermed at undgå, at der returneres kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af nævnte kapitel. Det er dog ikke altid muligt at identificere kategorien af endelige forbrugere korrekt i alle tilfælde, navnlig hvis der ikke er nogen direkte forsyningsforbindelse mellem den regulerede enhed og den endelige forbruger. Det kan derfor forekomme, at der returneres kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv, og at kulstofomkostningerne for emissioner fra en aktivitet, der ikke er omfattet af nævnte kapitel, væltes over på de endelige forbrugere.

(2) For at håndtere situationer, hvor dobbelttælling eller returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, ikke kan undgås, skal der fastsættes regler for medlemsstaternes ydelse af finansiel kompensation til de endelige forbrugere af brændsler i overensstemmelse med nævnte direktiv. Der bør også vedtages regler for rapportering af data med henblik på at tilpasse den samlede mængde kvoter i hele EU, som udstedes i henhold til kapitel IVa i nævnte direktiv efter at være blevet returneret for emissioner, der ikke er omfattet af nævnte kapitel.

(3) Den mængde kvoter, som medlemsstaterne yder finansiel kompensation for på et niveau over nul, vil af flere årsager sandsynligvis være lavere end det samlede antal returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF. For det første må medlemsstaterne ikke give et positivt kompensationsniveau til alle endelige forbrugere for emissioner fra en aktivitet, der falder uden for anvendelsesområdet for kapitel IVa i nævnte direktiv. For det andet kan medlemsstaterne fastsætte tærskler for finansiel kompensation, under hvilke de for at begrænse den administrative byrde ikke giver et positivt kompensationsniveau. For det tredje kan visse endelige forbrugere undlade at anmode om kompensation, som de ellers ville kunne modtage. For det fjerde kan medlemsstaterne eventuelt mangle oplysninger om tilfælde, hvor regulerede enheder har returneret kvoter for emissioner fra endelige anvendelser, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv.

(4) Hvis en medlemsstat har udvidet anvendelsesområdet for emissionshandel til en aktivitet, der ikke er anført i bilag III til direktiv 2003/87/EF, i overensstemmelse med artikel 30j i nævnte direktiv, kan dette i væsentlig grad reducere mængden af returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv. I så fald udgør den mængde kvoter, som den pågældende medlemsstat yder finansiel kompensation for på et niveau over nul, sandsynligvis det mest pålidelige skøn over den mængde kvoter, der er returneret for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv.

([1]) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.
([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012, EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj.

(5) Hvis en medlemsstat ikke har udvidet anvendelsesområdet for emissionshandel til en aktivitet, der ikke er omhandlet i bilag III til direktiv 2003/87/EF, kan det samlede antal returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv, svarende til den samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne kompenserer for på et hvilket som helst niveau, herunder nul, bedst anslås som forskellen mellem de verificerede emissioner, der er rapporteret i henhold til kapitel IVa i nævnte direktiv, og de CO_2-emissioner, der svarer til en aktivitet, der er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv, og som er rapporteret i medlemsstaternes nationale drivhusgasopgørelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ([3]).

(6) I henhold til artikel 30c, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF skal den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til kapitel IVa i nævnte direktiv, justeres hvert år fra 2029 for kvoter, der returneres for emissioner, der ikke er omfattet af nævnte kapitel.

(7) Det følger heraf, at medlemsstaterne årligt bør rapportere oplysninger til Kommissionen med henblik på at fastlægge den samlede mængde kvoter i Unionen, der returneres for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa.

(8) I overensstemmelse med artikel 30f, i direktiv 2003/87/EF kan medlemsstaterne yde finansiel kompensation til endelige forbrugere af brændsler i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at undgå returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv. For at sikre den miljømæssige integritet af det emissionshandelssystem, der er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv, bør en sådan kompensation være forholdsmæssig, ikkediskriminerende og tæt forbundet med de påløbne kulstofomkostninger. De metoder, som medlemsstaterne anvender til at sikre, at de endelige forbrugere, der er berettiget til finansiel kompensation, har afholdt kulstofomkostninger som følge af dobbelttælling eller utilsigtet dækning, bør omfatte kontrol af, at de relevante regulerede enheder anvender en standardværdi for anvendelsesfaktoren på 1 i deres godkendte overvågningsplaner, krav om en standardværdi for anvendelsesfaktoren på 1 for de relevante brændselsstrømme som fastsat i artikel 75l, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 eller anmodning om dokumentation fra slutforbrugerne.

(9) Medlemsstaterne bør have fleksibilitet med hensyn til den metode, de anvender til at bestemme mængden af CO_2-emissioner, der skal ydes kompensation for, således at de kan tilpasse den til den pågældende aktivitet og typen af berettigede endelige forbrugere og begrænse den administrative byrde, så længe metoden giver et pålideligt skøn over CO_2-emissionerne.

(10) Medlemsstaterne bør fastsætte den berettigede periode, som der kan ydes finansiel kompensation for, med henblik på at tilpasse perioden til den pågældende aktivitet og typen af endelige forbrugere. Den berettigede periode kan være månedlig, kvartalsvis eller halvårlig, men bør ikke overstige et kalenderår for dermed at stemme overens med den årlige cyklus i EU's emissionshandelssystem og for at begrænse byrden for de endelige forbrugere i forbindelse med en aktivitet, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF.

(11) I henhold til artikel 30f, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF skal beregningen af den finansielle kompensation til de endelige forbrugere af brændsler baseres på den gennemsnitlige kvotepris på auktionerne i det relevante rapporteringsår. Den kulstofpris, der anvendes til at fastsætte kompensationen, bør være gennemsnitsprisen i den berettigede periode, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, når brændslet er købt af de endelige forbrugere. Det betyder, at medlemsstaterne bør anvende den gennemsnitlige kulstofpris i den periode, hvor de giver de endelige forbrugere mulighed for at søge kompensation, f.eks. på måneds-, kvartals- eller årsbasis.

(12) For at begrænse byrden for de endelige forbrugere i forbindelse med en aktivitet, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, bør den finansielle kompensation ydes inden for det kalenderår, der følger efter året for den berettigede periode.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) For at Kommissionen kan overvåge anvendelsen af artikel 30f, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF og nærværende gennemførelsesforordning, bør medlemsstaterne årligt aflægge rapport om den finansielle kompensation, de har ydet.

(14) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »endelig forbruger« med henblik på økonomisk kompensation: enhver fysisk eller juridisk person, der er en endelig bruger af brændsel som defineret i artikel 3, litra af), i direktiv 2003/87/EF i forbindelse med en aktivitet, der ikke er omfattet af kapitel IVa i nævnte direktiv

2) »dobbelttælling«: regulerede enheders returnering af kvoter med henblik på overgang til forbrug af brændstoffer til anvendelse i forbindelse med en aktivitet, der er omhandlet i bilag I til nævnte direktiv

3) »utilsigtet dækning«: regulerede enheders returnering af kvoter med henblik på overgang til forbrug af brændsler, der anvendes i forbindelse med en aktivitet, der hverken er omhandlet i bilag I eller i bilag III til direktiv 2003/87/EF eller er omfattet af ensidig udvidelse i henhold til artikel 30j i nævnte direktiv

4) »finansiel kompensation«: kompensation på ethvert niveau, herunder nul, til en endelig forbruger for kulstofomkostninger i forbindelse med kvoter udstedt i henhold til kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF og returneret i tilfælde af dobbelttælling eller utilsigtet dækning

5) »berettiget periode«: den periode, hvor der blev købt brændsel som defineret i artikel 3, litra af), i direktiv 2003/87/EF, og for hvilken en endelig forbruger kan søge kompensation baseret på den ansøgningshyppighed, der er fastsat af medlemsstaten, eller, for en aktivitet som omhandlet i bilag I til direktiv 2003/87/EF, den periode, hvori brændslet blev anvendt.

Artikel 2

Regler for finansiel kompensation på et niveau over nul

1. Endelige forbrugere skal have afholdt kulstofomkostninger som følge af dobbelttælling eller utilsigtet dækning for at være berettiget til at modtage finansiel kompensation.

2. Den metode, der anvendes til at fastsætte den økonomiske kompensation, skal baseres på et pålideligt skøn over de CO_2-emissioner, som er genereret af de endelige forbrugere, der har betalt omkostningerne herfor.

3. Den pris pr. ton CO_2, som skal anvendes i forbindelse med den finansielle kompensation, skal være gennemsnittet i den berettigede periode af prisen på de auktioner, der er gennemført i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, for kvoter udstedt i henhold til kapitel IVa i nævnte direktiv.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle kompensation ydes på grundlag af objektive, ikkediskriminerende og gennemsigtige kriterier, og at endelige forbrugere, der driver virksomhed i samme sektor og i samme faktuelle situation, modtager finansiel kompensation på samme betingelser.

5. Den berettigede periode for ydelse af finansiel kompensation må ikke overstige et kalenderår.

6. Når de endelige forbrugere er berettiget til finansiel kompensation, skal de modtage denne kompensation inden for kalenderåret efter året for den berettigede periode.

Artikel 3

Rapportering om finansiel kompensation

Medlemsstaterne rapporterer hvert år til Kommissionen oplysningerne om finansiel kompensation i overensstemmelse med formatet i bilag I. De indsender de årlige rapporter til Kommissionen senest den 30. juni i året efter det år, hvori den finansielle kompensation blev ydet.

Artikel 4

Antallet af returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF

1. Hvis en medlemsstat ikke har udvidet anvendelsesområdet for emissionshandel til en aktivitet, der ikke er omhandlet i bilag III til direktiv 2003/87/EF, fastsættes den årlige mængde returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, svarende til den samlede mængde kvoter, som der kompenseres for på et hvilket som helst niveau, herunder nul, som forskellen mellem de verificerede emissioner, der er rapporteret i henhold til artikel 30f, stk. 2, i nævnte direktiv, og de CO_2-emissioner, der svarer til en aktivitet, der er omfattet af bilag III til direktiv 2003/87/EF, beregnet på grundlag af de emissioner, der er rapporteret i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Fra 2030 rapporterer medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år til Kommissionen de emissionsdata, der er nødvendige for at beregne de CO_2-emissioner, der svarer til en aktivitet, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, i overensstemmelse med skabelonen i bilag II, begyndende med data for 2028.

Medlemsstaterne anvender metodologisk vejledning og elektroniske skabeloner eller specifikke filformater, der stilles til rådighed af Kommissionen, til indsendelse af de emissionsdata, der er omhandlet i første afsnit.

Hvis en årsrapport ikke foreligger eller er ufuldstændig inden for den frist, der er omhandlet i første afsnit, fastlægges kvotemængden for den pågældende rapport på grundlag af Kommissionens metodologiske retningslinjer.

3. En medlemsstat, der i henhold til artikel 30j i direktiv 2003/87/EF ensidigt har udvidet en aktivitet, der er omhandlet i bilag III til nævnte direktiv, er fritaget for forpligtelsen i nærværende artikels stk. 2, forudsat at:

a) de gennemsnitlige emissioner for 2016, 2017 og 2018 fra yderligere aktiviteter, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem i den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 30j i direktiv 2003/87/EF, udgør en mængde emissioner, der mindst svarer til de nationale CO_2-emissioner i kildekategorikode 1A4c for de samme år

b) den pågældende medlemsstat har indført og opretholder en foranstaltning med henblik på at yde finansiel kompensation på et niveau over nul for dobbelttælling. Den fritagelse, der er omhandlet i første afsnit, finder anvendelse på rapportering af data for årene efter godkendelsen af den ensidige udvidelse.

I tilfælde af ensidig udvidelse af aktiviteten i henhold til første afsnit, og hvis betingelserne i litra a) og b) er opfyldt, fastsættes den årlige mængde returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, på grundlag af den samlede mængde emissioner, som den pågældende medlemsstat yder finansiel kompensation for på et niveau over nul, og rapporteres i henhold til artikel 3 i denne forordning.

4. En medlemsstat, der i henhold til artikel 30j i direktiv 2003/87/EF ensidigt har udvidet en aktivitet, der er omhandlet i bilag III til nævnte direktiv, er fritaget for forpligtelsen i nærværende artikels stk. 2. Denne fritagelse finder anvendelse på indberetning af data for årene efter godkendelsen af den ensidige udvidelse, forudsat at:

a) den yderligere aktivitet, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem i den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 30j i direktiv 2003/87/EF, ikke omfatter landbrugsaktiviteter, der er omfattet af kildekategorikode 1A4c

b) den pågældende medlemsstat har krævet en standardværdi for anvendelsesfaktoren på 1, jf. artikel 75l, stk. 6, i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066, for alle brændselsstrømme, der anvendes i landbrugsaktiviteter, som er omfattet af kildekategorikode 1A4c

c) den pågældende medlemsstat har indført og opretholder en foranstaltning med henblik på at yde finansiel kompensation på et niveau over nul for dobbelttælling.

I tilfælde af ensidig udvidelse af aktiviteten i henhold til første afsnit, og hvis betingelserne i litra a), b) og c) er opfyldt, fastsættes den årlige mængde returnerede kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, på grundlag af i) den samlede mængde emissioner fra en aktivitet, der ikke er omfattet af kildekategorikode 1A4c, og som er blevet finansielt kompenseret på et niveau over nul og rapporteret i henhold til denne forordnings artikel 3, og ii) den mængde CO_2-emissioner, der er rapporteret under kildekategorikode 1A4c for det relevante år i den nationale drivhusgasopgørelse i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 2026.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

OPLYSNINGER OM FINANSIEL KOMPENSATION

Oplysninger, der skal medtages i de i artikel 3 omhandlede rapporter:

1) navnet på foranstaltningen for finansiel kompensation
2) startdatoen for foranstaltningen for finansiel kompensation
3) den aktivitet, der er omfattet af foranstaltningen for finansiel kompensation, herunder kildekategorikoden i det tilsvarende fælles rapporteringsformat (CRF) (som defineret i Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC's) retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006)
4) oplysninger om foranstaltningens udformning:
   a) den ansvarlige kompetente myndighed
   b) minimumstærskel(er) for berettigelse til kompensation
   c) berettiget periode og ansøgningsfrist
   d) beskrivelse af den metode, der anvendes til at fastsætte CO_2-emissioner
   e) gennemsnitsprisen for kvoter, der anvendes til at beregne den finansielle kompensation for hver berettiget periode
5) antallet af endelige forbrugere af brændsler, der er blevet kompenseret inden for foranstaltningens rammer i det foregående år
6) ækvivalent mængde af CO_2-emissioner, der er blevet finansielt kompenseret for på et niveau over nul i det foregående år
7) den samlede finansielle kompensation, der er blevet ydet inden for rammerne af foranstaltningen i det foregående år.

BILAG II

EMISSIONSDATA SVARENDE TIL AKTIVITET OMFATTET AF KAPITEL IVa I DIREKTIV 2003/87/EF

Oplysninger, der skal medtages i de i artikel 4 omhandlede rapporter:

(1) de verificerede årlige emissioner fra en aktivitet, der er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra forbrænding af brændsel i kildekategorier i det fælles rapporteringsformat (CRF), der ikke er omfattet af bilag III til nævnte direktiv, herunder emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af bilag I til nævnte direktiv og registreret under CRF-kildekategorikoderne 1B, 1C, 1A3e(i), og 1A4c

(2) de årlige CO_2-procesemissioner i CRF-kildekategori 2A, 2B og 2C genereret uden for de aktiviteter, der er defineret i bilag I til direktiv 2003/87/EF

(3) de årlige CO_2-emissioner fra forbrænding af tørv i CRF-kildekategori 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a og 1A4b, der falder uden for de aktiviteter, der er defineret i bilag I til direktiv 2003/87/EF

(4) de årlige CO_2-emissioner fra forbrænding af kommunalt og farligt affald ved de aktiviteter, der er defineret i bilag III til direktiv 2003/87/EF

(5) de årlige CO_2-emissioner fra forbrænding af brændsel i anlæg, der er omfattet af foranstaltninger med tilsvarende virkning i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF

(6) de årlige CO_2-emissioner fra forbrænding af brændsel som følge af anvendelsen af landbrugskøretøjer på asfalterede veje, som indberettes under CRF-kildekategori 1A3b

(7) de årlige CO_2-emissioner fra forbrænding af brændsel ved aktiviteter, som den pågældende medlemsstat har valgt at inkludere i henhold til artikel 30j i direktiv 2003/87/EF

(8) de andre årlige CO_2-emissioner registreret i CRF-kildekategori 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a og 1A4b, som ikke er omfattet af de aktiviteter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, og som ikke er omfattet af punkt 1-7.

CRF-kildekategorikoderne er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006.